

[Palle Simonsen.]

også er skuffet over, at lovforslaget ligger her, uden at vi har fået de økonomiske konsekvensberegninger, som ministeren klart sagde, da vi diskuterede det sidste folketingsår, ville komme sammen med lovforslaget.

Vi ved det ikke; vi har bare en klar fornemmelse af — ministeren siger det både i bemærkningerne og i sin fremsættelsestale — at der vil komme ansøgninger om øget personale til arbejdstilsynet.

Vi har den principielle holdning omkring hele arbejdsmiljølovgivningen, at spørgsmålene i første række skal løses ude på virksomhederne gennem det sikkerhedsudvalgsarbejde, som forhåbentlig bliver mere og mere udviklet på de enkelte arbejdspladser. Arbejdstilsynet skal i forhold hertil have en konsulentfunktion; den er vigtig, men arbejdstilsynet skal efter vores opfattelse ikke være et stadig voksende politikorps, som skal fare rundt og føre kontrol med det ene og det andet. Selve ansvaret for gennemførelsen af disse ting må efter vor opfattelse ligge i de enkelte virksomheder omkring sikkerhedsudvalgets arbejde.

Derfor er vi meget betænkelige ved, at vi på nuværende tidspunkt ikke kender noget til hele denne side af sagen.

Yderligere skal det føjes til, at ét er udgifterne for staten, som vi selvfølgelig må have klarhed på, ét andet er spørgsmålet om udgifterne for virksomhederne. Jeg ved godt, at det er ikke særlig populært i arbejdsmiljødebatter at trække denne side af sagen ind i billedet, men den situation, vi befinder os i for øjeblikket med ca. 100.000 arbejdsløse, er måske alligevel en advarsel til os om, at dette hensyn kan vi ikke uanset vores ideelle opfattelse af udviklingen af arbejdsmiljøet undlade at tage hensyn til i denne situation.

Så kan man sige: nå ja, men arbejdsmiljøloven kan gennemføres stille og roligt. Ja vel, men hvor stille og roligt? Og hvilken arbejdsminister vil i fremtiden komme til at administrere denne lovgivning, og hvordan? Der ligger jo nogle meget omfattende bemyndigelser til arbejdsministeren med hensyn til, i hvor hurtigt tempo en sådan lov skal føres ud i livet. Jeg tror nok, det alligevel er værd i en situation som den, vi befinder os i, at gøre gældende, at selv om arbejdsmiljøproblematikken er meget væ-

sentlig, så er det første fornødne trods alt, at der overhovedet er virksomheder, som kan skabe arbejdspladser, så alle mennesker kan være i arbejde. Det er udgangspunktet for hele denne diskussion.

Vores konklusion omkring dette er, at selvfølgelig er holdningen til dette lovforslag positiv, derom skal der ikke være nogen diskussion, men jeg vil sige, som hr. Ingomar Petersen sagde det: vi udsteder ikke på nuværende tidspunkt nogen blankoveksel med hensyn til vor stilling. Vi vil gå ind i et sagligt og grundigt udvalgsarbejde med en positiv holdning til at gøre noget for at forbedre udviklingen af arbejdsmiljøet på vore virksomheder. Men en primær ting, som for os skal opklares, inden vi kan nå til nogen afslutning, det er under alle omstændigheder de økonomiske konsekvenser for staten.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen (S):

Jeg synes lige, jeg vil tage i flugten de ting, som føres frem omkring de vidtrækkende økonomiske konsekvenser af dette forslag. Må jeg ikke gøre opmærksom på, at det er oplyst, at det er milliardbeløb, det drejer sig om for samfundet ved ulykker, sygdom og invaliditet. Alene til den direkte lovpligtige ulykkesforsikring ligger udgifter for samfundet på 500 mill. kr., og arbejdsmiljøgruppen har påvist, det fremgår af ministerens tale, at man når op på milliardbeløb, når udgifter til sygehuse, anden sygebehandling og invalidepensioner regnes med. Det burde man tænke på i denne debat.

Formanden:

Hr. Palle Simonsen har ordet for en kort bemærkning, og så fortsætter vi med talerækken.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Jeg kan sige til hr. Erling Dinesen: det tænker vi selvfølgelig også meget på, og det tal, som hr. Erling Dinesen nævner, er selvfølgelig udgangspunktet for en meget positiv holdning til dette lovkompleks som helhed. Men mig bekendt er det aldrig lykkedes at forhindre arbejdsulykker osv. ved opbygning af et bureaukrati. Det er ikke lovforslagets intentioner, vi er betænkelige